

Sub tua puidencia est stat⁹ rā hominū ele
ctorum q̄z reproboꝝ.

Saluabis bos. i. reprobos salute corpora
li tantū nature necessaria cōmuniē puiden
do. electos vero spūaliter animas eoz sal
uando. o deus quemadmodū multipli
casti misericordiā tuā i. q̄z incōpreben
sibiliter et mirabiliter multiplicasti. Filij ho
minū vō rationabiliter viuētes specialiter
in ptectione speciali tua sperabunt se re
cepturos eterna bona que alarum tuarū
id est veteris et noui testamentoz testimo
nijs describunt.

Merito sperabūt iusti in ptectione tua q̄
niam abundanter et deliciose reficis eos.

Inebriabuntur. i. satiabunt enim sine fa
stidio ab vbertate domus celestis glo
rie et torrente copiose delectationis
tue potabis eos.

Q̄d facere poteris orp̄e Quoniam ap̄
te est fons vite indeficiens et in lumie
glorie tue eleuati z confortati videbim⁹
lumen iue diuinitatis.

Precede et longelateqz diffunde mise
ricordiā tuā recte in corde firmissimo cre
dentibus vt in isto seculo sub dñi pietate
degant et iusticiā. i. vite rectitudinem his
qui dirigūt se ad voluntatē tuā vt q̄d
bene volunt p̄ficiant.

Precede dñe misericordiā tuā vt nō ve
niat mihi pes superbie superba affectō
nulla menus elatio mihi surzeat et mā⁹
peccatoris. i. dyaboli impulsio siue tēpta
tio non moueat me a statu rectitudinis
et salutis.

Bene dixi n̄ veniat mihi pes superbie q̄z
cecidere quasi de alto in profundā fo
ueam corruentes oēs qui operantur ini
quitatem omnes enī superbie vicio cadūt
qui dñi iussa contemnūt vt p̄mus angelus
et p̄mus homo qui expulsū sunt angelus
de celo et homo p̄mus d̄ paradiso nec po
tuerūt stare quia dñs expulit eos cui ne
more resistere potest.

**Psalmus. XXXVI. in quo osten
ditur. p̄sp̄ritas maloz contemnēda**

Fuerunt qui murmurabant de flo
re malozum et labore bonozum qua
si omnia casu regantur. Cōtra hūc
errorem occurrit p̄pheta inueniens.

Noli inuidere ma
le agentib⁹ in suis operibus vt

eadē facias aut inuidre p̄sp̄rita
te eoz vt illam cōcupiscas nec amaueris
facientes iniquitatē sequēdo eoz cōuer
sationem. quia licet eozū natura sit diligen
da. iniquitas tñ eoz odio habēda est. Ideo
ne emuleris Quoniā tanqz fenum glia
et p̄sp̄ritas maloz velociter arescet et
quemadmodū viriditas herbarum
cito decident quasi diceret breuiter dura
bit sicut ista breuiter durāt.

Noli ergo vir iuste malozum p̄sp̄ritam in
uidere. sed Spera in domino hoc inroi
tus fidei. hoc ininum saluus est et fac bo
nitatem quia fides sine operibus mortua
est et inhabita per cōfessionē fidei eccle
siam non recedēdo ab ea et pasceris ad
saturitatē et suauitatē perennē in diuitijs
spiritualibus eius quarū t̄baurus ē ipse
xp̄s cuius beata visio est eterna sc̄toꝝ oīum
refectio.

Delectare ergo nō in desiderijs carnis n̄
in reb⁹ trāsitorijs seculi. s̄z in domo pone
oēm delectationē et dulcedinē ac desiderij
mēus tue in eo cōstitue. vt suauis sit tibi re
cordatio ei⁹. vt ames quē times sp̄reta mū
di iocūditate et dabit tibi petitōes cor
dis tui. q̄s. i. sp̄s rationalis petit. i. bona ḡ
nie et virtutis.

Quas vt det Reuela
explica in oratione tua viā tuā desiderium
tuū domo indica q̄d pateris q̄d velis di
rectionē ei⁹ petendo et cōfide in eo q̄ re
tribuet tibi et ipse faciet illud q̄d speras
et confidēdo expectas.

Facit q̄dē q̄niā Educet in publicū ope
ra iusticie tue quasi lumē alij in exem
plū v̄ritis z que s̄. m̄ habitū iusticie tue
iudicas faciēda faciet p̄perari vsqz ad p̄
fectionē iusticie debitā sicut ascēsus solis p̄
ficatur in meridie z faciet clara et laude dig
D 2

in conspectu hominum sicut meridiem que est
clarior pars diei. interim vero subdit? esto
Deo ei humiliter et deuote seruando et ora
eum pro peccatis et pseueranter et pleq̄ris interius
Noli indignari in homine qui prosperatur
in mundo isto ut velis imitari eum non teter
reat impij felicitas quia breuis est. noli enim
imitari hominem facientem iniusticias ple
queat iustos libere et impune sed videat pro
sperari in malicia sua.

Sed in **P**esine ab irane irascaris de flo
re malorum quia inde irasci et indignari est
dominum murmurare et prope blasphemare et
relinque indignationem noli indignari
de prosperitate malorum ut conformes te eis
mala faciendo.

Quonia qui mali sunt et si modo floreat
pericientur tamen in futuro extrater
minos terre viuendum sustinentes autem. si
aduersa fuerit et pena despiciunt propter do
minum qui non fallit et omnia potest ipsi he
reditabunt terram viuendum.

Sustinentia autem ista non longissima putel
quonia **E**lohuc pusillum. i. parum reponis re
stat. non ergo tedeat et non erit impius
pro quia gemis subtrahit de medio et queres
felicitate eius et non inuenies. quia eua
nuit

Absueti autem qui patienter expectant boni
placitum domini qui cor suum in puritate possident
hereditabunt terram viuendum et delecta
buntur in multitudine superne pacis que
est perfecta ubi nulla guerra nulla sedicio nul
la discordia sed reges opulenta.

Tunc in futuro erit par iustis. sed nec bellus
quonia **P**eccator dolens de bono virtutis iu
sti obseruat occultis insidijs si aliquid pos
sit habere contra eum siue ut capta oportunitate
eum alliciat ad similem vitam. et si non pot
alligere motus ad iram stridet super eum detri
bus malicie ut fures belua ut que non pot
subuicere conat cecidere

Peccator autem sic faciet. sed **D**ominus faci
et et ostendet eum irrisibilem et dignum ob
probrio iudicabit. quia ab intento fraudabit eum
quonia prospicit quia veniat dies retribu
tionis eius.

Aperito dominus iridebit tales. quonia **G**ladius
multiplicis punctionis manifeste euagina
uerunt peccatores aduersus sanctos et quonia
sic non percipiunt intenderunt arcum suum. i.
dolos quibus occulte nocent.

Intenderunt arcum **E**t decipiant dolos pay
perem christi et homines spiritus et euaginauerunt gla
dium ut trucident constantes et firmos in fi
de christi ut martyres qui recti sunt corde

Gladius eorum intret in corda ipsorum.
id est moriantur morte quam alijs parauerunt
et dolus et insidie eorum siue potestas no
cendi frustrentur ne valeant adimplere quod
male cupiunt.

Bene dictum est superi
us noli emulari in bono qui prosperat in rebus
huius seculi **Q**uonia melius est modicum
iusto cum iusticia quam multa in peccato me
lior enim est pauper cum timore dei quam thesauri
magni.

Vere melius est **Q**uonia
brachia. i. potestas et fortitudo quibus impij
presumunt coterentur in futuro et diuicie
in quibus deus debant iustos autem confirmat
dominus ne ab bono virtutis moueant
in prosperis vel aduersis.

Confirmat autem iustos dominus **Q**uonia no
uit dominus nouicia approbationis opera
virtutum que iusti fecerunt. et quia sine macula
sunt hereditas eorum in eternum erit.

Non confundentur in die iudicij sed bono
rabuntur. quia tunc eis dicitur. vere benedicti pa
tris mei. sed impij confundentur quibus dicitur
Ite maledicti in ignem eternum. tunc impij esu
rient per carentiam omnis boni. iusti autem
saturabuntur per adeptum omnem summum boni sa
tietate eterna. et quia dominus iusticiam exercebit in
peccatores vere peccatores peribunt

Peribunt quidem peccatores. **Q**uonia ini
mici domini mox ut honorificati fue
rint et exaltati bonis et potentia que
ad modum fumus quia quanto magis ascendit ta
to citius euanescat ita deficient

Deficient merito peccatores quonia **A**ntuabi
tur peccator et non soluet quando dei verbum audit
et non illius opibus implet. quando dei diuersa benefi
cia recipit. et nullam gratiam restituit actus. sed pro
pter et tamen quia nihil accepit spiritus in genere est iustus
autem quia uisus pauca suscipiat pro deuotione

plura restituit largiter in oib⁹ grāf agēf
miseretur paupib⁹ et distribuit eis liba;
bet rerū facultatē qđ potest. si nō h³ dat be
niuolentiā dat cōsiliū vel saltē orationē

Deo miseret iustus et dat qđ scit qđ Bene
dicētes ipsi deo grāf de oib⁹ bonis su:
sceptis agentes nō solū verb⁹ sed vita here
ditabūt terzā uiuentiū maledicentes
autē tā lingua qđ vita ut blasphemū et dei le
gibus inobedientes a iustoz pmissa beati
tudine disperibūt. **A**bois iusti gress⁹
a domino dirigentur ut non declinent
a rectitudine iusticie qui iust⁹ qđ iaz corde di
rect⁹ fuerat viam domini cupiet nimis
sequi saluatorē amādo qđ est vere nrā via vi
tas et vita.

In qua via dñi **C**ū ceciderit iust⁹ etiā p
peccatū mortale nō collidetur irrepabili
ter siue per desperationē. s; redit p penitētiā
si sit de predestinatis quia domi⁹ suppo
nit manū misericordie sue reducendo euz
p penitētiā ad grātiā.

Nā ut ait p pbeta **J**unior sui etenim se
mi et nō vidi iustū derelictū a deo fi
naliter nec imitatores iusticie illi⁹ que
rentes panem tēporalē in egestate existe
tes qñtū ad vetus testamētū et b cōiter. qñ
tū vō ad sensū spūalē tales nō qñtū panē spi
ritualē. s. delectationē bonis opib⁹ iunctā si
ne participandē sapiētie et iusticie xpi qñ
alis panis presto est qrenub⁹ ipsum.

Vere iustus nō eget. **Q**uia omni tēpore
miseretur affectu misericordie in mediā pati
entib⁹ et comodat. vnde diues est de do
cirina. de pietate. de iusticia. de panēna. ce
terisq; bonis qbus frui mēs illa scīssima
et semen bonoz operū ei⁹ siue imitator si
dei eius in benedictiōe glie erit audiēf
venite benedicti. zc.

Et ideo tu quicūq; es **D**ecлина a malo.
id est a peccato obseruādo pcepta negatiua
et fac bonū obseruādo pcepta affirmati
ua et per hoc inhabitabis cū deo in eīna
beatitudine in seculū seculi.

Et ideo. **Q**uia domi⁹ amat iudiciuz.
id est equitatē. **I**ustū enī est et equū ut ipse
auto: iusticie nō derelinquat eos qđ ei⁹

eligunt pcepta cōplere. non ergo derelin
quet sanctos suos sed in eternum cō
seruabuntur.

Cōtra **I**n iusti punientur pena eterna
et imitatores eorum peribunt cū eis
iustis in eternū saluati et cū dño pmanen
tibus.

Iusti autem hereditabunt terzā vi
uentiū et inhabitabūt in scīm scīi su
per eam

Perito iusti hereditabūt terzā qñiaz **D**e
iusti sapientiā que est de deo et eternis lo
quetur pcedere ex corde recte sapiat. et lin
gua ei⁹ que sentit de deo cū iudicio et discre
tione pfert ad instructionē alioz

Non solū in ore iusti est **L**ex dei sed i cor
de ipsius est per iugē meditatiōes et qñ lex
dei peccare vetat et bona facere docet. ideo
nō declinabūt gress⁹ ei⁹ a via iusticie p
quācūq; demonis aut boīs suggestionem
Gressus iusti nō supplantabunt. tñ **C**ōside
rat peccator iustū callide insidiādo ut oc
casionē accepta ei nocere possit qđ iust⁹ gra
uis est ei ad videndū qđ dissimil⁹ est alijs vi
ta ei⁹ et ideo p inuidiā querit oportunita
tē mortificare eū corpaliē vel spūaliter.

Sed iust⁹ defendit. qñiā **D**omin⁹ nō de
relinquet eū totaliter in potestate impij.
ut ei cōsentiat. s; ad bozā impij habeāt pote
statē sup iustos in corpib⁹ nō tñ sp. sup aīal
autē nullā bñr. nec dānabit eū cū audi
et cām ei⁹ in futuro iudicio. s; ab boib⁹ re
pbis hic false reus et morte dign⁹ iudicetur.

Tu ergo vir iuste nō deficias in tribulatio
nibus. sed **E**xpecta patientē dominū qđ iu
dicabit te et ne inuacuū expectes interz cū
stodi mādata ei⁹ et exaltabit te b meri
tis bonoz operū ampliando ut heredita
te firma possessione capias terzā supne
patrie quā nemo pualz nisi bene merit⁹ abi
pisci cū perierint pctōres videbis an
diēs qđ dicet eis. discedite a me maledicti. zc.

Peccatores qđē certe p. bñr. nā **V**idi im
piū. i. peccatorē supra statū sue cōditionis
et supra humanū modū potētia et bono
ribus seculi eleuatū sicut cedri libani qđ
sunt maxime alte. Et transiui mēre ad no

missima sua consideranda et ecce nō erat iste qui sic itumuerat et reduxi eū ad me morā et nō est inuētus splendor pompe ei⁹ et uestigiū supbe glie ei⁹ in dignitate. i. diuitijs et āplitudine familie q̄a loc⁹ ei⁹ cum eius p̄speritate dissoluī cū totius orbis corupibilis glia terminet

Et ne ad impioꝝ similitudinē tu pereas. Custodi innocentia vite quantum ad deū iudica equitatem iuste cū primo agendo quoniam bona opera ei⁹ qui pacifice vixit q̄. s. bellū et impet⁹ vicioꝝ in se compamit nō pereunt sed post hāc vitā viuere munerata et premiata felicitate eterna.

Et contra erit de impijs. q̄mā In iusti simul cū suis operib⁹ disperibunt in radu flammę eterne p̄ditionis et reliquie eoz. s. diuicie et fama simul interibunt q̄mā supueniēte interitu eoz falsa laus et fragilis dissoluē

Salus autē iustoz a domino nō aliu de est. ipse enim est sal⁹ nrā et p̄tector eoz nū in tempore tribulatōis. s. p̄nū. ne etiā corporaliter op̄p̄mant. vel tēpore t̄bulatōis futuri iudici. q̄a ex ip̄a eripiet iustos

Et adiuvabit eos domin⁹ eis ad p̄seuerationē boni cooperādo et liberabit eos de omnib⁹ angustijs eruet eos ne fidel eoz peruertat a dyabolo et ministris ei⁹ et saluabit eos in futuro deducendo ad glām quia sperauerunt in domino bec enī salus debetur his q̄ spem suam in dei pietate posuerunt.

Psalmus. XXXVII. in quo docetur fidelis penitens memoriā p̄ctōꝝ habere vt luceat p̄terita et caueat futura ¶ Vox cuiuslibz penitentis

Domine ne punias me s̄m rigore tue iusticie. q̄a Beēt ip̄ortabile. s̄ maḡ s̄m tēperamētū misericordie tue nec i ira tua corripas me peto corrigi sed nō in ira aut furore. talis enī est correctio tantū ad vindictā. sed bñ correctione q̄ est ad emēdationē q̄ est ex misericordia et cū pietate

Domine ne arguas me in furore tuo q̄mā suis

ficere debet tibi p̄ multa q̄bus uehementer affligo: Quoniam multe molestie et mēserie aie et corpis quas ex adā in vindictā sui peccati excepi sicut sagute in me infixę sunt in me et p̄ manū tuā puniēte firmate sunt. nō ad borā. sed vsqz ad finē buis miserabilis vite

Domine ne punias me in furore q̄a satis sagutae. tot enī miserijs subdit⁹ sū. vt nō sit sanitas in carne mea ab instātia vindicte tue in Adā et in me implete nō ē pax i interiorib⁹ virib⁹ aie mee quia carnis uicij sp̄ugnatur et hoc tamē p̄pter peccata mea

Et ap̄tius exponēs mala sua ait Quoniam iniquitates mee inualuerunt super me dominando vt aia mea uicta succuberet que sicut on⁹ graue grauiter dep̄mit me ad terrā ne me erigere possim

In Benā afflic⁹ sum q̄ plage peccatoꝝ ruz per bap̄smuz et penitentiā saluate cōputruerūt in cogitatione mea delectādo me i illis et corrupte sunt exteri⁹ ad actū perducendo. et hoc p̄pter stulticiā meam multū enim insipies est q̄ semel sanat⁹ neqz sponte reciduat

Et q̄a putruerūt cicatrices mee Multis miserijs afflict⁹ sū et peccatoꝝ meoz p̄dere curuatus vsqz ad mortē tota uita mea contristatus indignū me esse iudicās erigere oculos ad celū incedebam Contristatus sū Quoniam sensualitas seu carnalitas mea impleta est illusionib⁹ q̄ a dyabolo varijs tēp̄tatiōib⁹ fangat. et p̄ hoc iterū nō est sanitas in carne mea quā dyabol⁹ affligit

Uic Afflic⁹ sū nimis ita vt nihil in me liber sit a calamitate et iō uehementi gemitu cordis mei dolebā me peccasse

Quis tu q̄dē nosti Quoniam a te q̄z nullū lat⁹ secretū ē oē desideriu meuz et gemit⁹ me⁹ p̄ peccatis meis a te nō est abscondit⁹ sed exaudit⁹ q̄z p̄ies cū nō p̄ terrenis s̄ p̄ aie liberatiōe soluat

Inde dolor et gemit⁹. q̄z Cor meū cōturbatū est in me q̄z mēs mea succubuit passionib⁹ et ita pacē suam amisit dereliquit